

IOANA BRADEA

BĂGĂU

 HUMANITAS
BUCUREȘTI

vineri seara

sunt o doamnă, ce pula mea

deci îmi aleg din dulap o fustă neagră și scurtă și trag pe mine un tricou strâmt ca să se vadă talia îngustă, îmi înmoi apoi un deget arătător în cutiuța de fard gri și mi-l frec de pleoape, dau și cu rimel pe gene că doar nu mă doare mâna și încerc acuma să-mi aranjez cumva părul din oglindă. l-am tuns scurt zilele trecute și din când în când se mai zburlește – ia te uită, uneori pot să arăt chiar bine da' de cele mai multe ori îmi fac fetele observații că mă îmbrac aiurea sau nu am grijă de mine, cine-o să se uite la tine, fată? încearcă să fii și tu mai sexy!, sexy sunteți voi cu tot neamu' vostru, le urez în sinea mea și ies din baie grăbită. vezi c-a sunat Nicole, să iei o pâine în drum spre firmă, îmi strigă Alex din sufragerie, că mâncare aduce ea! iar se uită cu binoclu' în ograda vecinilor, iar stă pe fotoliul din balcon și o urmărește pe blonda din blocul paralel cum se dezbracă și intră la duș în pielea goală, bine, bine, flutur un salut cu mâna și mă reped la lift. sunt în întârziere ca de obicei, dacă troleul prinde niște stopuri în drum și dacă tre' să aștept și la tramvai, o să ajung la firmă pe la zece ș-un sfert, una din fete s-ar putea să-i spună Cătălinei că am întârziat iar și atunci cu siguranță o să-mi facă scandal în ședință, o să-mi scot mai bine walkmanul din sac, să-mi aranjez căștile pe urechi și să dau drumul la muzică într-o cheie minoră și ntr-un sonor maxim îmi țiuie urechile de la saxofonul lui Charlie Parker sau de la păsările lui zburătoare, greu de spus ce anume pulsează totuși în

picioarele mele până ajung în stația de troleu și chiar și dincolo de ea mă recunoști de departe după căștile astea imense care-mi acoperă urechile, ascult muzică aproape nonstop, nici nu m-aș mira dacă peste vreo zece ani m-aș trezi fără urechi, fără auz, fără timpane, dar înainte de asta se dizolvă figurile acre și bătrâne din troleu, găsesc un scaun liber chiar lângă geam, mă așez, îmi întind picioarele și-mi arunc privirile afară unde a început deja noaptea, imediat o s-o ajungă și vrăjile despletite sau nemâncate din urmă, da, să nu uit să mă opresc în intersecție când iau tramvaiul ca să cumpăr pâine pentru Nicole care poate că la ora asta deja mătură de zor mocheta firmei, de după un perete se aud știrile info pro, o ocolesc, îmi arunc sacul pe scaunul de lângă geam, pun pâinea peste pachetul ei cu mâncare, mă sprijin cu fundul de calorifer și o privesc cu un zâmbet larg până la urechi. mi-e dragă de-adevăratelea. de fapt e cea mai frumoasă față din câte am văzut eu. și mai e și singura din firmă cu care aș dormi în același pat, singura cu care mi-aș permite vise erotice, deși nu se poate spune c-ar fi *cea mai bună prietenă* a mea, nu ne facem confidențe, nu apucăm să povestim niciodată prea mult, așa că îmi dau jos căștile de pe urechi, aranjez frumos casetofonul lângă telefon, s-ar putea să am nevoie de el mai târziu, cum a mers până acum?

binișor, da' stai să vezi ce urmează, zâmbește cu subînțele – toată lumea știe că suntem o echipă perfectă, cele mai multe minute se fac atunci când se așază Andreea și Nicole în fața telefoanelor, își aranjează frumos fracul negru și sexos pe lângă scaun să nu cumva să se șifoneze și uite așa câștigă firma de pe urma noastră sute de milioane de lei, dacă nu cumva mii...
cafea ai făcut?!

când puii mei să fac și cafea?! abia am ajuns și deșteptele dinainte au plecat fără să măture, mă enervez eu imediat și le spun în ședință, să-mi bag picioarele dacă nu!

mă descalț, că tot e noapte și n-o să mai vină nimeni în firmă de-acum și îmi ascund sabotii sub măsuța cu telefon, îmi aprind o țigară, iau bolul filtrului de cafea în brațe și mă îndrept ver-

tiginos spre baie. aștept să se umple cu apă, mai trag un fum, cu grijă, să nu ud țigara, și-mi ridic privirea spre arătarea din oglindă, casc ochii, mă aplec un pic în față, aproape că ating cu nasul raftul de sticlă, fantastic! uneori chiar am impresia că obrații mei ar fi un țărm nisipos, cald, fertil, toate păsările se nasc din nisipul meu, nici una nu mai are o pasăre-mamă și picioarele, o, doamne! picioarele mele se subțiază, lasă pe nisip urme negre, pline cu sens, imediat le confund cu două lungi, interminabile stilouri, cu glezne și tălpi de aur, îmi pipăi sânii, oof, în numele lor cresc niște ferestre mici cu turnuri roase de flăcări prin care

Andreea! sună telefonul și eu n-am terminat de măturat!

gata-gata, vin acuma! las bolul de cafea în chiuvetă, las apa curgând, lași totul baltă când sună telefonu', arunci și țigara în coșul de gunoi, din patru pași ești înapoi în birou, te repezi la telefon, alooo, bună seara, Andreea la telefon! cu ce vă pot ajuta, mă rog frumos?

Andreea?! aaa, tu ești aia care a intrat în firmă cu pâinea sub braț!? măi, fato, scuză-mă, da' mergi ca o girafă, să-mi bag picioarele...

poftim?...

mă așez pe scaun, las receptorul să-mi alunece în poală și mă uit la Nicole nedumerită – mi-a închis! de unde dracu' știe asta că am cumpărat o pâine!?... și de când îl fute pe el grija că merg ca o girafă? Nicole se oprește din măturat, își sprijină mâna în șold și începe să râdă. cred că era Marian, bodigardu' de vizavi, s-a întâlnit cu vreuna din fete, că știe cam multe chestii despre fiecare. da' e inofensiv, stai calmă...

cum dracu' să stau calmă, fetele astea-s bolnave la cap?! nu ne-a zis Cătălina de o mie de ori să nu ne punem mintea cu toți prostovanii ăștia? Și până una alta, girafa e un animal nobil, ce dracu'?! m-am bosumflat, trântesc receptorul în furcă și mă întorc la baie după filtru, tre' să-mi fac urgent o cafea tare și amăruie ca să-mi revin, până strânge Nicole gunoiul pe fâraș și lasă geamul deschis, să se aerisească înainte să apară Corina și Ela, că altfel iar o să zbiere c-am lăsat praf în urmă sau că n-am

udat mocheta ca lumea, pișa-m-aș pe firma lor că deja m-am săturat, m-am plictisit, Andreea! stăm ca proastele aici vineri seara în timp ce altele dansează prin discotecă și se distrează și...

hai mai bine pe balcon să fumăm o țigară ca să ne iasă o noapte mișto cu minute multe...

ohoho...

Nicole nu fumează, da' iese cu mine când avem chef de pozești sau vrem să fim singure sau pur și simplu ne jucăm de-a secretele, le facem în ciudă celorlalte, ca să aibă apoi motiv să bârfească o săptămână despre cum le-am bârfit noi pe balcon și cum facem bisericuță și destrămăm *familia* și nu ne pasă de unitate, eh, unitatea pulei... aici toată lumea bârfește pe toată lumea, să fim serioși! râde Nicole în ședință fără să-i pese de Cătălina care o aude da' n-are cum să riposteze, ne scoatem două scaune pe balcon, dacă n-au scos deja fetele de pe tura dinaintea noastră, ne așezăm și tăcem apoi minute întregi, eu îmi aprind într-un târziu țigara, de-aici de pe scaun nu văd decât oamenii care trec pe trotuarul celălalt, cre' că numai un grepfrut lipsește din noaptea asta, așa lipită de trotuare și de clădiri, împinsă aproape înăuntru, care înăuntru? ar întreba Alex, atent la reacțiile mele, ăla vechi – aș răspunde eu – nu ți se pare că ar fi noaptea asta întoarsă pe dos ca o mânășă sau ca o plapumă, nu ți se pare? plapumă pe dracu', numa' la prostii vă gândiți! ar protesta el, la prostii te gândești tu împreună cu tot neamu' tău în afară de soră-ta! zâmbesc și îmi bălăngănesc picioarele – cum de ți-ai luat fusta asta pe tine? unde credeași că vii? mă ia la rost Nicole, un pic amuzată, ai vreo întâlnire și mie nu mi-ai spus nimic!?

ciuciu întâlnire, am avut chef să mă-mbrac mișto în seara asta, presimt eu c-o să se-ntâmpale ceva special, stai numa' să vezi...

o, daaa! deja mă simt în noaptea asta ca-ntr-o pulă, să mori! râde un pic, apoi se ridică de pe scaun, se apropie de geam, se uită și ea la oamenii care trec pe stradă, pe sub balcon, îi

alunecă de pe umăr o șuviță de păr gălbui și-i plutește așa prin aer o vreme, ce facem, rămânem aici? să scot telefoanele...?

da, hai să rămânem aici!

bine, hotărâm că ne facem noaptea pe balcon și lungim firele cârlionțate de telefon de pe măsuțele lor obișnuite până la geam, le cam gătuim, ce să zic, că altfel n-ar ajunge telefoanele până pe pervazul ferestrei, chiar în colț, cu toate că ne-a avertizat Cătălina că nu avem voie să le scoatem pe geam, s-au plâns vecinii de răcnetele și hohotele noastre, se aude până jos ce vorbim și mai ales cum vorbim... o, am uitat să-ți spun mai devreme c-ai primit o scrisoare. dacă nu te superi, vrem s-o lipim pe perete, lângă afișul tău cu expoziția aia. ne-am pișat pe noi de răs... îmi întinde din cameră plicul desfăcut, bine că v-ați distrat! mă uit la numele de pe plic și-mi pică fisa – fir-ar! aveam întâlnire cu băiatul ăsta săptămâna trecută, mi-a mai scris o dată... înăuntrul plicului – o singură foaie, text scris la calculator și frumos aranjat pe centrul paginii, ultimele cuvinte scrise cu majuscule, fără diacritice, cu umbre desenate pe foaie, bidimensional, cum ar veni, s-a chinuit băiatul să dea o formă artistică mesajului, nu glumă

Draga Andreea,

ai o voce frumoasa, dar o sa-ti spun eu cum esti cu adevarat: esti o curva de doi bani care suge PULA fiecărui client, esti fututa în gaoaza, în pizda și în gura! Dacă te întrebi de ce iti scriu aceste prostii iti spun: pentru ca tragi de pula la gura! si vafut în gura pe toate fetele de acolo. Va umplu gura cu sperma, iar daca nu va-ti saturat, va fut între mamele. Andreea e o mincinoasa, o stricata, iar cu toti cu care ai fost te-ai carpit, dar eu ti-am bagat-o în gaoaza pana ti-am sparto! Va doresc la toate același lucru:

SA SUGETI PULA!“

am înțeles, să trăiești! mă scarpin în cap și ridic din umeri a neputință. băiatul ăsta chiar că e supărat, a și uitat că sparto se scrie cu cratimă..., bine că e noaptea așa de frumoasă afară, mă fute direct în cap aerul ăsta gros de vară fierbinte fără jenă fără probleme îi cedez și mă dezbrac de bunăvoie restul vine

de la sine – mă răsucesc un pic pe scaunul lipit de perete dacă sună cumva telefonul, nu trebuie decât să întind mâna, să apuc receptorul, să-mi ridic și picioarele pe scaun și să le încrucșez sub mine – în față noaptea, în spate telefonul, cuvintele vrăjite la mijloc și legea morală în mine bună seaaara, iubitele, te-aștept ca și când...

alo-da! pe Diana o caut!

haoleu, arde pe undeva?!

unde? nuuu, încă nu arde, în bucătărie facem baie împreună că baia încă nu e terminată și apoi facem dragoste la pielea goală am facultatea de electronică la domiciliu da' n-am terminat-o, am avut o grămadă de cărți și mi le-a furat fabrica de lângă mine, îmi fură mâncarea din mine și nu mă tratează și doctorul e vinovat că ascultă de halucinații!

casc ochii mari, mă uit la receptorul din care iese vocea asta gătuită, mă uit la Nicole, ce dracu' se-ntâmplă aici? alo, băiatu', ia-mă încet, da? că vreau să te pricep și eu! ce spuneai de halucinații?

acum plec la biserică să vorbesc cu Dumnezeu, poate prind niște relații cu străinătatea, tre' să mă duc apoi la Romtelecom cu 5 kile' de vin alb să vorbesc cu fetele de-acolo poate îmi fac legătura cu Japonia, vreau să... iar la biserică, ohoho, îmi taie capul, îl ridică sus și mă experimentează, fură organele din mine, eu în schimb vreau să mă căsătoresc cu Diana, chiar și în condiții fenomenale și foarte dificile ca astea, de exemplu, dacă îmi fac un prieten ei urgent îl copiază!

o, pizda mă-sii de ea Diana!... cum ziceai că te cheamă?

Vasile, și despre Diana te rog frumos să n-o înjuri, desfășurătorul îmi sosește în termen de zece zile, aseară am fost experimentat prin tăiere de pulă, mâncarea ce am mâncat-o a fost toată artificială și formală, azi am fost alimentat un pic, procesul a fost intentat de Romtelecom, într-adevăr, n-au decât să judece procesul prin muzica de internet, am tot sunat-o pe avocata mea și ea îmi dă post nealocat! azi când au venit pe la mine am mâncat natural, mi-au făcut apoi o baie corporală ca

să fiu igienic și apoi un aparat electronic a furat iar mâncarea din mine...

Vasile! Închide telefonu' și nu mai suna aici că dai de dracu'! mă ridic enervată de pe scaun, Nicole se uită la mine da' nu aude ce se-ntâmplă la celălalt capăt al firului – n-am nimic, ce să am? patrulez pe balcon, vezi că sună cineva la ușă, or fi Ela și Corina, aleargă ea să le deschidă și mă lasă în plata Domnului cu tembelu' ăsta, deja obișnuit cu dracii la mine în casă a apărut o doctoriță care n-a vrut să facem împreună momente de dragoste, mă ține în sodă și apoi toată ziua am fost internat într-un spital de psihiatrie și acolo doctorul a scos o casietă...

...ce fel de casetă?

o mașină formală, mi-o aduce acasă de zece ori pe zi. Un fel de frigider formal din care iese pornografia electronică și telefonică, ei introduc acolo o poză de televiziune de-a mea, ia spune, poți să mă scoli din impotență? ca să nu mai rădă tot satul de mine?

nu, Vasile, eu nu pot, închide dracului telefonu'!

acuma te mângâi oleacă adânc cu perișorul de pe burta mea pe burtica ta și facem băgarea limbii de la tine la mine și băgarea limbii mele la tine, vai! am niște halucinații când dau drumul acuma la spermă! fabrica de fete de lîngă mine îmi tot bagă o femeie artificială ca să-și bată joc de mine, acuma am ajuns să fac dragoste cu toate patru deodată. fabrica de fete face concurență cu mine și nu mă lasă să-mi scol pula, ele împreună cu alt dușman de-al meu care mă forțează să nu iau medicamente când nu-s alimentat, un moș de-al meu care se tot luptă cu mine, nu mă lasă să mă căsătoresc... da' eu o iubesc deja pe Diana, ea mi-a promis că ne căsătorim chiar și în condiții telefonice... stau rezemată cu fundul de pervaz și bat un ritm aiurea cu receptorul în coapsă, nu-l mai ascult, clipesc uneori cuvintele astea așa de absurd, curg prin colțul clădirii din față, se preling pe geamuri cuvintele murdare sau sparg învelișul ca niște picături chinezești sparg aerul din jur ca să

între și Ela în cameră, Corina s-a oprit la baie, ar fi timp acum să-i închid ăstuia telefonu' pur și simplu să mă fac că scap receptoru-n furcă sau ceva de genu' ăsta, încep să mă plimb în sus și-n jos pe balcon, atâta cât mă lasă firul de telefon Vasile, închide-n pizda mă-tii telefonu', Diana nu mai lucrează aici...

cu mine te rog frumos să nu vorbești așa! și dacă Diana nu vrea, poate că vrei tu să ne căsătorim, te iubesc după voce, pe mine mă chiamă Cioclu Vasile, cum intri în comuna mea te duci direct la numărul 87, acolo e o casă netencuită și întrebi de șoseaua Trei Sarmale, treci tot înainte, urci un deal, mergi tot înainte, faci apoi oleacă la stânga, treci și de postul de poliție pe șoseaua asfaltată, depășești biserica, cobori la vale și uitate cum ai ajuns la intersecție! acolo e o vilă mare, albă, faci la dreapta, mergi apoi tot înainte, bifurcație de dreapta, da' tu o faci la stânga și acolo e! și apoi – îmi frec tâmpla cu receptorul, îmi frec și părul, s-a încălzit bucata de plastic, cum am ținut-o așa lipită de ureche, nu cred c-am vorbit cu Vasile ăsta mai mult de cînșpe minute și deja mi-e rău sau am obosit sau chiar nu mai am nici un chef să vorbesc – așez receptorul în furcă, mă ridic de pe scaun și mă aplec peste marginea balconului, s-a împuțit noaptea asta dintr-odată, fir-ar!

fă, ești tâmpită!? sare Corina la mine, de ce i-ai închis!? au făcut aseară cu el trei sute de minute, l-a ținut Diana la telefon trei ore, tu ce dracu' ai?!

băăă! las-o-n pizda mă-sii, tu ai vorbit cu el? ai auzit ce debitează? omu' ăsta nici nu știe pe ce lume trăiește...

mă doare-n cur că nu știe labagiu' pe ce lume trăiește!

Corina... fac eu până dimineață o mie de minute, bine? da' nu cu oameni ca ăsta!

eeei, căcat! și dacă nu mai sună nimeni până dimineață, să te spun la Cătălina că închizi telefonu' la clienți?

spune-mă... da' să știi că te bate Dumnezeu pentru faze din astea. și să nu te-mai miri după aia că n-ai noroc în dragoste...

se calmează brusc Corina, mai bombăne ceva și-mi întoarce spatele, Nicole râde mocnit, începe să-și curețe telefonul cu

cuprins

5	vineri seara
41	sâmbătă
67	duminică
92	luni
120	marți
155	miercuri
196	joi